

H. Andriessen - Miroir de Peine

Tekst: Henri Ghéon

1. Agonie au jardin

Ses compagnons endormis dans l'ombre;
Son Père au ciel et se refusant;
Un vide affreux où l'amour succombe;
Pas un oiseau dans l'arbre tremblant...

N'y a-t-il donc que Jésus qui veille
Dans la prison d'une nuit sans fin?
Qu'un abandon, le sein? Qu'une oreille
En vain tendue aux voix du matin?

Dans sa maison, la fenêtre ouverte
Sur la colline qui fut si verte
A contempler, au temps du bonheur.

La Mère aussi souffre l'agonie
Du Fils absent que son Père oublie
Et doit garder pour elle ses pleurs.

2. Flagellation

Quand j'avais peur, pour vous, d'une abeille,
D'un pli d'étoffe et de moins encor,
Quand voletait sur vos joues, pareilles
A l'abricot, la prune d'or.

Si l'on m'eût dit que bientôt, les hommes,
Portant la main sur tant de beauté,
Déchireraient, avant son été
Le fruit parfait promis à l'automne.

J'aurais caché au fond de mon sein
Le bien de Dieu qui est tout mon bien
Et j'aurais pris sur moi sa torture...

Est-ce justice que ma douleur,
Du plomb volant qui bat votre coeur,
N'ait que l'écho, mais non la blessure?

3. Couronnement d'épines

Mères, mes soeurs, dites-moi quel rêve
N'aura pas fait pour son nouveau-né,
En le berçant, une ronde aux lèvres,
La mère heureuse en sa pauvreté?

Si j'ai péché contre la sagesse
En couronnant votre front de fleurs,
Faut-il, mon Fils, que tant de tendresse
Vous ait valu tant de déshonneur?

1. Doodsangst in de tuin

*Zijn leerlingen zijn in slaap gevallen in de schaduw
Zijn Vader in de Hemel die Zich afkeert.
Een afschuwelijke leegte waaronder de liefde bezwijkt,
Geen vogel in de sidderende boom...*

*Is er dan alleen Jezus die waakt
Gevangen in een nacht zonder einde?
Is er alleen Zijn verlatenheid? Alleen Hij die
Tevergeefs smacht naar de geluiden van de morgen?*

*In haar huis, het raam geopend
Naar de heuvel die zo groen was
Om te zien, in tijden van geluk.*

*De moeder lijdt ook van verre de doodsangst mee
Van haar Zoon, door de Vader vergeten
En moet haar verdriet voor zich houden.*

2. Geseling

*Ooit was ik bezorgd om U vanwege een bij
Om een vouwtje in Uw kleed en om nog minder.
In de tijd dat op Uw wangen,
Abrikozen gelijk, het gouden waas oplichtte.*

*Als men toen gezegd had dat weldra de mensen,
Hun hand opheffend tegen zoveel schoonheid,
Vóór de bloei de vrucht zouden vernietigen
Die zo volmaakt beloofde te zijn in de herfst.*

*Dan zou ik diep in mijn binnenste hebben verborgen
de gave van God die mijn alles is,
en ik zou de kweeling op mij genomen hebben...*

*Is het rechtvaardig dat mijn smart
Van de striemend gesel die Uw harte treft
Slechts de echo, maar niet de wonden te verdragen krijgt?*

3. Doornenkroning

*Moeders, mijn zusters, zeg mij, welke droom
Zal de gelukkige moeder in haar schamelheid
Niet voor haar pasgeborene gedroomd hebben,
Hem wiegend met een wijsje op de lippen?*

*Als ik tegen de wijsheid heb gezondigd
Door Uw hoofd met bloemen te kronen,
Moet dan, mijn Zoon, zoveel tederheid voor U
Op zoveel schande komen te staan?*

O faible Prince, où sont vos conquêtes?
Un rond d'épines étreint votre tête;
Un roseau sec tremble entre vos doigts...

Je veux, du moins, sous ce pauvre règne,
Humilier mon rêve qui saigne
Et de mes maux Vous faire le Roi...

4. Portement de Croix

Je veux le voir et n'être point vue;
C'est déjà trop pour lui d'une croix!
Dans cette foule, comme perdue,
Si je défaille, Ah! Soutenez-moi!

Rien qu'une femme parmi des femmes:
Il ne meurt pas pour moi, mais pour tous.
Oubliez-moi, mon Fils, et mes larmes
Couleront mieux sur eux et sur vous.

Une autre donc essuiera sa face;
Une autre donc baisera la trace
Des pieds saignants; un autre prendra

Le bois pesant de sur son épaule...
Et quant à moi, la Mère, mon rôle
Est de tomber quand Il passera.

5. Crucifixion

Avec ma pauvre plainte de mère,
Que suis-je là devant, mon Aimé?
Un Dieu qui meurt... Oui! Le grand mystère!
Je vois un Fils, qui me va quitter.

Qu'aucun rayon d'en haut n'adoucisse
Une douleur que toute je veux!
A ma douleur je fais sacrifice
De la Divinité de mon Dieu.

Il voit mes pleurs et me les pardonne;
J'accepterai l'enfant qu'il me donne
A consoler dans notre maison...

Mais c'est trop peu pour tenir sa place:
Entre mes bras qui plus ne l'embrassent
Tous ses enfants, les hommes viendront.

*Ach zwakke Prins, waar zijn Uw overwinningen?
Een doornenkrans omklemt Uw hoofd,
Een dorre rietstengel beeft in Uw vingers...*

*Laat ik maar bij zo'n schamel koningschap
Aan mijn droom die verwond is
Een bescheidener plaats geven
En U van mijn smarten de Koning...*

4. Kruisdraging

*Ik wil Hem zien, en vooral niet gezien worden;
Eén kruis is al teveel voor Hem!
Als ik, als verloren in die menigte bezwijk,
Ach! Ondersteun mij dan!*

*Slechts een vrouw onder de vrouwen ben ik:
Hij sterft niet voor mij, maar voor ons allen.
Vergeet mij, mijn Zoon, en mijn tranen
Zullen temeer stromen om hen en om U.*

*Een ander zal Zijn gezicht afvegen
Een ander zal kussen het spoor
van Zijn bloedende voeten; iemand anders zal*

*Het zware hout van Zijn schouder afnemen
En wat mij als de moeder betreft
Mijn rol is neer te vallen wanneer Hij voorbij zal komen.*

5. Kruisiging

*Met mijn schamele moederklacht,
Wat betekenen ik daar, Mijn geliefde Zoon
Een God die sterft... Ja! Het grote mysterie!
Ik zie een Zoon die van mij heengaat.*

*Laat van omhoog geen enkele lichtstraal
Het lijden verzachten, dat ik volledig wil dragen!
Aan mijn lijden offer ik
de goddelijkheid van mijn God.*

*Hij ziet mijn tranen en vergeeft ze me;
Ik zal het kind ontvangen, dat Hij mij
Als troost geeft, in ons huis...*

*Maar het is te weinig om Zijn plaats in te
nemen; In mijn armen, die Hem niet meer
omvatten Zullen Zijn kinderen, de
mensenkinderen, komen.*

Gabriel Fauré – Messe de Requiem

Introït et Kyrie

Requiem aeternam dona eis, Domine:
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion:
et tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Offertoire

O Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas defunctorum de poenis inferni,
et de profundo lacu:

O Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas defunctorum de ore leonis,
ne absorbeat tartarus:

O Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
ne cadant in obscurum.
Hostias et preces tibi Domine laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus.

Fac eas, Domine, de morte transire ad vitam.
Quam olim Abrahae promisisti,
et semini eius.

O Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas defunctorum de poenis inferni,
et de profundo lacu: ne cadant in obscurum.
Amen

Sanctus

Sanctus Dominus Deus Sabaoth,
Pleni sunt coeli et terra, gloria tua.
Hosanna in excelsis.

Pie Jesu

Pie Jesu Domine,
dona eis requiem sempiternam.

Introitus en Kyrie

Geef hen de eeuwige rust, Heer,
en het eeuwige licht verlichte hen.
U, God, komt een loflied in Sion toe,
en U zal een gelofte afgelegd worden in
Jeruzalem. Verhoor mijn gebed,
tot U kome alle vlees.
Heer, ontferm U over ons.
Christus, ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Offertorium

Heer Jezus Christus, Koning der heerlijkheid,
bevrijd de zielen van alle gelovige overledenen
van de straffen van de hel en van de diepe
afgrond.

Heer Jezus Christus, Koning der heerlijkheid,
bevrijd hen uit de muil van de leeuw,
opdat de onderwereld hen niet verslinde:

Heer Jezus Christus, Koning der heerlijkheid,
en zij niet in de duisternis vallen.
Offeranden en gebeden van lof brengen wij U,
Heer. Neem ze aan voor de zielen van hen
die wij vandaag gedenken.

Laat hen, Heer, van de dood overgaan naar het
leven. Zoals Gij voorheen aan Abraham beloofd
hebt en aan zijn nageslacht.

Heer Jezus Christus, Koning der heerlijkheid,
bevrijd de zielen van alle gelovige overledenen
van de straffen van de hel en van de diepe
afgrond en laat hen niet in de duisternis vallen.
Amen

Sanctus

Heilig de Heer, de God der hemelse
heerscharen. Vol zijn hemel en aarde van uw
heerlijkheid. Hosanna in de hoge.

Pie Jesu

O lieve Heer Jezus,
geef hen eeuwige rust.

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.
Lux aeterna luceat eis, Domine:
Cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Libera me

Libera me, Domine, de morte aeterna,
in die illa tremenda:
Quando caeli movendi sunt et terra:
dum veneris judicare saeculum per ignem.

Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit, atque ventura ira.
Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae,
dies magna et amara valde.
Requiem aeternam dona eis Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Libera me, Domine, de morte aeterna,
in die illa tremenda:
Quando caeli movendi sunt et terra:
dum veneris judicare saeculum per ignem.

Libera me, Domine de morte aeterna.

In paradisum

In paradisum deducant angeli:
in tuo adventu suscipiant te martyres,
et perducant te in civitatem sanctam Jerusalem.

Chorus angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
aeternam habeas requiem.

Agnus Dei

Lam Gods, dat de zonden van de wereld
wegneemt, geef hen eeuwige rust.
Het eeuwige licht verlichte hen, Heer:
Met Uw heiligen in de eeuwigheid,
omdat Gij vroom zijt.
Geef hen de eeuwige rust, Heer,
en het eeuwige licht verlichte hen.

Libera me

Bevrijd mij, Heer, van de eeuwige dood op die
verschrikkelijke dag, wanneer de hemelen
moeten wankelen en de aarde, wanneer U de
wereld zult komen oordelen met vuur.

Bang ben ik geworden en ik vrees, wanneer de
beoordeling zal komen en de toorn nabij is.
Die dag, dag van toorn, van rampspoed en
ellende, grote en zeer bittere dag.
Geef hen eeuwige rust, Heer,
en het eeuwige licht verlichte hen.
Bevrijd mij, Heer, van de eeuwige dood
op die verschrikkelijke dag, wanneer de hemelen
moeten wankelen en de aarde, wanneer U de
wereld zult komen oordelen met vuur.

Bevrijd mij, Heer, van de eeuwige dood.

In paradisum

Mogen de engelen u bij Uw komst het paradijs
binnenleiden, en de martelaren u gunstig
ontvangen, en u brengen naar de heilige stad
Jeruzalem.

Moge het engelenkoor u opnemen,
en moge u, evenals Lazarus, ooit zo arm,
eeuwige rust hebben.